

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592097
e-mail: ko@vouli.kke.gr, http://www.kke.gr
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Υγείας

Θέμα: Για την ανάγκη κατάργησης του Εθνικού Οργανισμού Πρόληψης και Αντιμετώπισης Εξαρτήσεων (ΕΟΠΑΕ) που διαλύει τα στεγνά θεραπευτικά προγράμματα απεξάρτησης.

Οι λίγοι μήνες εφαρμογής του ΕΟΠΑΕ έχουν ήδη επιφέρει καταστροφικά αποτελέσματα σε όλα τα πρώην αυτοτελή στεγνά προγράμματα απεξάρτησης που διέθετε η χώρα, δομές με ανεκτίμητη κοινωνική προσφορά και τεράστια αποτελεσματικότητα. Η τελευταία δε, πρόσφατη ανακοίνωση των τοποθετήσεων προσωπικού στο νέο «θεραπευτικό» - οργανωτικό σχεδιασμό του ΕΟΠΑΕ έδωσε τη χαριστική βολή. Ενδεικτικά :

Ολόκληρες μονάδες και υπηρεσίες των στεγνών προγραμμάτων είτε συγχωνεύονται είτε καταργούνται εντελώς πχ. συμβουλευτικοί σταθμοί, ενώ παράλληλα γίνονται συγκολλήσεις και αλλαγές περιεχομένου δουλειάς σε προγράμματα που έως τώρα δούλευαν με διαφορετική θεραπευτική μέθοδο. Μέχρι και το συμβουλευτικό κέντρο του πρώην ΚΕΘΕΑ ΙΘΑΚΗ, πρόγραμμα που έχει Θεραπευτική Κοινότητα με μέλη σε θεραπεία, υπάγεται πλέον σε άλλη, άσχετη διεύθυνση (Πρόληψης και Ενημέρωσης), καθιστώντας προβλέψιμο το ποιο θα είναι το μέλλον της Κοινότητας μετά την παραπομπή-ένταξη των τελευταίων μελών σε θεραπεία.

Ενισχύονται προκλητικά οι υπηρεσίες μείωσης βλάβης μέσω μπαράζ μετακινήσεων έμπειρου επιστημονικού δυναμικού των στεγνών προγραμμάτων προς αυτές. Θεραπευτικές διαδικασίες και σχέσεις διακόπτονται βίαια, χωρίς πρόβλεψη αντικατάστασης ή κάποια ομαλή μετάβαση των απειροελάχιστων νέων προσλήψεων, με τους λήπτες υπηρεσιών να βρίσκονται σε απόγνωση και τα προγράμματα να μη μπορούν να εξυπηρετήσουν αυτό το διάστημα νέα αιτήματα.

Οι μετακινήσεις προσωπικού επιφέρουν σωρεία βλαπτικών μεταβολών για πολλούς εργαζόμενους, οι οποίοι καλούνται να δουλέψουν σε αντικείμενο εντελώς διαφορετικό από την προηγούμενη θέση και εμπειρία τους, χωρίς κάποια εκπαίδευση. Μετακινήσεις, που φτάνουν σε σημείο προσβολής όταν ειδικοί θεραπευτές, απόφοιτοι στεγνών προγραμμάτων, μεταφέρονται σε Χώρους Εποπτευόμενης Χρήσης, ακυρώνοντας πλήρως το παράδειγμα της διαδρομής τους αλλά και σε σημείο επικινδυνότητας όταν ολόκληρες δομές και τμήματα, ακόμα και μέσα σε φυλακές, καλούνται να λειτουργήσουν με μόλις ένα (1) άτομο προσωπικό ή όταν από δομές απουσιάζουν εντελώς ιατρικές ειδικότητες πχ. ψυχίατροι.

Διασπάται πλήρως το συνεχές φροντίδας (κινητοποίηση/συμβουλευτική – κύρια φάση θεραπείας – κοινωνική επανένταξη) και υποβαθμίζεται σε απλή παροχή υπηρεσιών. Η κοινωνική επανένταξη ειδικά μετατρέπεται σε απλή διασύνδεση με την αγορά εργασίας, αφού από πολλές μονάδες λείπουν πλέον αναγκαίες ειδικότητες πχ. ψυχολόγοι. Κανονικοποιείται η υποστελέχωση και η εδραίωση των ελαστικών σχέσεων εργασίας σε έναν τομέα δουλειάς που η θεραπευτική συνέχεια και σταθερότητα είναι όρος για την επιτυχή έκβαση της πορείας. Παράλληλα, ολόκληρες δομές αυτή τη στιγμή λειτουργούν μόνο με εργαζόμενους ΙΔΟΧ, καθιστώντας το μέλλον τους αβέβαιο.

Στην ίδια κατεύθυνση, οι θεραπευτικές κοινότητες μετατρέπονται σε κλειστές μονάδες νοσηλευτικού τύπου που χάνουν εντελώς την εξωστρέφειά τους, δίνονται οδηγίες για χρήση ναλοξόνης ακόμα και σε δομές πρόληψης και έγκαιρης παρέμβασης, η οικογένεια εξοβελίζεται από την συν-θεραπευτική διαδικασία και μετατρέπεται σε λήπτη απλών υποστηρικτικών υπηρεσιών, γραφειοκρατικές καθυστερήσεις εμποδίζουν τη ζωντανή λειτουργία των προγραμμάτων, διακόπτεται η νομική υποστήριξη μελών, η πρόληψη

υποβαθμίζεται σε απλή ενημέρωση, αναδεικνύονται στο επιστημονικό συμβούλιο του ΕΟΠΑΕ εκπρόσωποι ΜΚΟ που πρωτοστατούν στην υπεράσπιση του «δικαιώματος αυτοδιάθεσης του σώματος» και στη «λειτουργική χρήση ναρκωτικών». Οι εξελίξεις αυτές εξωθούν σε νέες παραιτήσεις έμπειρο προσωπικό που αντιλαμβάνεται ότι αδυνατεί να ασκήσει το επιστημονικό του έργο υπό αυτές τις συνθήκες, ενώ όσοι μένουν βρίσκονται αντιμέτωποι με την απαραίτητη για να υλοποιηθούν αυτές οι άκρως αντιδραστικές κατευθύνσεις, εργοδοτική τρομοκρατία, που πολλαπλασιάζεται.

Όλα τα παραπάνω εκπορεύονται από την αντιεπιστημονική ιατροποίηση του κοινωνικού πολυπαραγοντικού φαινομένου της εξάρτησης και την εθνική στρατηγική στον τομέα των εξαρτήσεων, ως μέρος του αντίστοιχου στρατηγικού σχεδιασμού της ΕΕ, που στοχεύει απλά στη μείωση θανάτων από υπερδοσολογία, μέσω της ενίσχυσης της αποτυχημένης πανευρωπαϊκά πολιτικής μείωσης της βλάβης.

Είναι η ίδια πολιτική που αντιμετωπίζει το κοινωνικό δικαίωμα και την υπαρκτή επιστημονική δυνατότητα για υψηλού επιπέδου πρόληψη – απεξάρτηση ως κόστος και αναγνωρίζει ως όφελος την ενίσχυση των κερδών της φαρμακοβιομηχανίας, των ιδιωτών, που πλέον υπό την αιγίδα της κυβέρνησης θησαυρίζουν πάνω στον ανθρώπινο πόνο, των κερδών του ίδιου του εμπορίου ναρκωτικών όπως προκλητικά βλέπουμε να συμβαίνει και στη χώρα μας με την κάνναβη ή τους Χώρους Εποπτευόμενης Χρήσης. Και φυσικά, ως μέγιστο όφελος, αναγνωρίζεται η κοινωνική καταστολή που επιφέρει η εξάρτηση και ο συμβιβασμός με αυτήν, ειδικά μέσα στις σημερινές συνθήκες γενικευμένης πολεμικής προετοιμασίας.

ΕΡΩΤΑΤΑΙ ο κ. Υπουργός :

Αν προτίθεται να ακούσει τους εργαζόμενους στην πρόληψη και την απεξάρτηση, τους ωφελούμενους, τις οικογένειές τους, τους απόφοιτους των στεγνών προγραμμάτων και να καταργήσει τώρα τον νόμο για τον ΕΟΠΑΕ, επαναφέροντας το πλαίσιο λειτουργίας τους με την απαραίτητη ενίσχυσή τους σε πόρους και δυναμικό, ώστε να μη βρεθούμε μπροστά σε ανυπολόγιστες κοινωνικές συνέπειες.

Οι Βουλευτές

Λαμπρούλης Γιώργος

Δάγκα Βιβή

Δελής Γιάννης

Διγενή Σεμίνα

Έξαρχος Νίκος

Κανέλλη Λιάνα

Καραθανασόπουλος Νίκος

Κομνηνάκα Μαρία

Κατσώτης Χρήστος

Μαρίνος Γιώργος

Μεταξάς Βασίλης

Παπαναστάσης Νίκος

Συντυχάκης Μανώλης